

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio I. An Henricus absolutè opus habuerit absolutione à censuris, &
dispensatione in irregularitate, atque ad retinendum beneficium primum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

externum deduceretur, pro hoc foro profit sibi apud Judicem Ecclesiasticum absolutio &c. pro foro inter-

no prius obtenta? Quod autem plures movit quaestiones, eo brevius expedire juvat.

QUÆSTIO I.

An Henricus absolutè opus habuerit absolute à censuris, & dispensatione in irregularitate atque ad retinendum beneficium primum?

1 Opus habuisse non solum ipse Henricus agnovisse videtur, dum Romæ absolutionem & dispensationem petiit & obtinuit, verum etiam res ipsa satis clarè cadit sub oculos, nempe commissam ab Henrico fuisse Simoniam, dum pro beneficio solvit summam pecuniariam sat magnam, per quam sibi viam aperuit ad obtinendam parochiam, alàs non obtenturus, consequenter, quia Simonia hæc fuit realis, & per executionem ab utraque parte scilicet per dationem pecuniæ & collationem beneficii, completa, post se traxit pœnas in Simoniacè promotos statutas, nempe excommunicationem lata sententiæ, & si in ea exerceatur actus Ordinum, irregularitatem, nec non inhabilitatem ad retinendum beneficium Simoniacè obtentum, cum collatio fuerit nulla. *Extrav. cum detestabile. 2. h.t.c. penult. de elect.*

2 2. Nihilominus tamen, si Henricus (de quo tamen valde dubito, & ipse suo facto, dum absolutionem &c.

petiit, uti & ejus collega Wolfgangus, contrarium ostendit) si, inquam, verè credidisset, collatorem qui pensionem 500. florenorum exegit, Indulto Papali præditum fuisse ad pensiones à promovendis ex justa causa exigendas vel accipiendas, adeoque bona fide dedisset summam 500 florenorum, qua potuit simul & semel redimere pensiones forsan alias quotannis solvendas, tunc censuram, quod nulla fuisset necessitas petendi absolutionem, & dispensationem, quamvis collatio tamen fuerit nulla & irrita, si collator caruit Indulto Papali pensionem à promovendis accipiendi. Pars prior, quod absolutione & dispensatione opus non fuisset, constat inde, quod Henricus bona fide solvens pensionem non peccaverit, consequenter nullam censuram, vel irregularitatem incurrit, nec obligationem contraxerit dimittendi beneficium parochiale bona fide, licet nulliter, acquisitum, ante sententiam Judicis (nunquam autem, si res ad forum contentiosum non fuerit

fuert deducta, pronuntiandam) nec fructus perceptos restituendi, utpote debitos bonæ fidei possessori. Ratio est, quia hæc omnia sunt à Jure statuta & ordinata in poenam Simoniacorum: poena autem locum non habet, ubi delictum non est, cum poena definiatur esse *justa delicti coercitio*, per l. 26. ff. § l. 22. C. de poenis, item c. 23. de R. J. in 6. ibi. *sine culpa, nisi subijt causa, non est aliquis puniendus*. Quod autem non fuisset obligatio dimittendi Beneficium nulliter acquisitum ante sententiam aliquam Judicis, nempe declaratoriam, sumitur ex c. 19. de hæret. in 6. & communi Doctorum, asserentium poenam privativam juris quæsitæ non incurri ante omnem sententiam: sed Henricus acquisivit jus possidendi Beneficium: ergo. Pars posterior, quod beneficium non obstante bona fide fuisset nulliter acquisitum, contra Navar. & Ugo sin. defenditur à plerisque cum S. Thoma ex c. 27. c. 33. junct. gl. b. t. § c. penult. de Elect. quia nullitas collationis (& inhabilitas ad idem beneficium) non est in tali casu statuta in poenam provisæ, sed in detestationem abominandæ Simonie, ac in poenam promoventis Simoniacæ, vel promovere volentis. Ex qua bona fide etiam hoc commodi recommendasset in Henricum, ut intra triennium præscripsisset primum Beneficium ipsum, & fructus

omnes, etiam formaliter exstantes, ita ut nec in foro externo, si contigisset ad istud causam devolvi, molestari potuisset super beneficio vel fructibus propter Regulam Cancellariæ de triennali possessore, per ea, quæ præter & cum aliis tradit P. Melchior Friderich in Tract. de Simonia n. 208. § 213.

Ad actionem dubitandi nemo respondere cum fundamento potest, nisi ipse Henricus, qui solus nescire potest, an verè & saltem ex fundamento probabili crediderit, collatorem Indulto Papali ad exigendam pensionem fuisse munitum, & sic ex probabili errore eam solverit, quo pacto Simoniam & peccatum formale evasisset, consequenter nec poenam ullam contraxisset, nec obligationem dimittendi Beneficium aut fructus illos ante omnem sententiam Judicis. Sin verò non crediderit syncerè Indulto Papali munitum esse, mala fide processit, & sic ob Simoniam formalem absolutione, & dispensatione indiguit, ac obligatus fuit injunctas sibi conditiones implere, uti per sua facta ipsemet videtur agnovisse, nisi forsitan ex tenetudine conscientie pro majori tantum securitate præsterit ea, de quibus meminit species facti, & ipse dubitat, an ritè omnia impleverit.